

کرامت رعنا حسینی

دو سند از احوال دو نقاش

در تاریخ و تحول نقاشی و تذهیب و خط‌کتر سند و کتاب کم است. فقط گاهی سندی یا رساله، مختصری در احوال و ابزار نقاشان و مذهبان بخصوص خطاطان بدست می‌آید. البته یافتن آنها آسان نیست بلکه باید دیوان شاعری را یا مجموعهٔ منشاتی را برگ به برگ خواند تا به قطعه‌شعری در تاریخ فوت صورتگری، و یا فرمانی برای دستمزد مذهبی یافت. یا از اتفاق در کتابخانه‌ای به رساله‌ای کوتاه در احوال و ابزار خطاطان برخورد. به‌نظر من تحقیق و پژوهش در احوال و آثار خطاطان و مصوران و ابزار و شیوهٔ آنها مراحلی دارد. مرحلهٔ اول استخراج اسناد و مدارک از لابلای متن‌ها می‌باشد و سپس تصحیح و تنقیح و نشر و طبع آنهاست که ملزم است به همت تنی چند از محققان تا بتوان آنها را به پایهٔ تألیف و تدوین رساند.

از آن جا که من هم از شیفتگان تاریخ هنر ایران می‌باشم و هم با کتب خطی و متون قدیمی انسی دارم، بقدر بضاعت علمیم همتی در این راه کرده‌ام و اسناد و اشعاری که در متون مختلف یافتم بیرون آوردم و گاه‌گاهی و به مناسبتی آنها را منتشر نمودم به امیدی که قدمی در مراحل اولیه این کار عظیم بردارم. از آن جمله است قطعه شعری در تاریخ فوت مولانا عبدالعلی نقاش که در دیوان شرف‌الدین علی یزدی است که من آن را از مجموعه‌ای که فیلمش در کتابخانهٔ مرکزی دانشگاه تهران به شمارهٔ ۶۶۴ استخراج کردم. دیگر سندی است از برای مقری محمدی‌اقر نقاش در جنگ خاتون‌آبادی که به شمارهٔ ۲۸۵۳ محفوظ در کتابخانهٔ ملی است استنساخ کردم.

(۱)

جهت کتابه، مرقد مولانا عبدالعلی نقاش - رحمة الله -.

به معنی رو و دل به صورت مبنید
چو عبدالعلی پیکری با هنر
چو آراست خطش به سر در کشد
"جزا خیر" تاریخ او در وفات

به دنیا مشو غرهای هوشمند
که نقاش قدرت به کل کقدر
بسی دور باید که نا برکشد
جو با خیر بودی به گاه حیات

حاصل جمع حروف "جزا خیر" می شود ۸۲۱ که تاریخ وفات اوست.

(۲)

سوا در رقم ملازمت رفعت پناه محمد باقر نقاش من انشاء میرزا
زین العابدين منشی سرکار ایالت و شوکت دستگاه صفوی قلی
خانان سیگلر بیگی چخور سعد .
حکم عالی شد آن که :

روزی که مذهبان بداعی نگار "بدیع السموات والارض" در کتابخانه،
"ن، والقلم و مایسطرون" به امر "الذی خلق سبع سواد طباقا'"
صفحات کتب سعبه، سموی افلاک را به طلا و نقره، محلول مهر و ماه، و
شنجرف شفق، و سفیداب صح، و لاجورد سپهر کرد، و سرلوح نگار، و
از نقطه، ریزی ثابت و سیار آیتگذار گردیده. به خطوط شعاعی شعشه‌فشن
جدول نورانی کشیدند. و میناکاران زرگرخانه، قدرت "وهو على كل شيء
قدير" مجرم حجله، زهره، و قیصه، خنجر بهرام را به جهت زیب بزم و
رزم به جواهر زواهر نجوم و کواکب مینا مرصع پرکار ساخته. آثار فیض
انتشار هریک از این علامات موهبت آیات را نامزد وجود انسان رفیع نشان
که نقاشان عالم تصویر ایجاد به رنگ‌آمیزی "لقد خلقنا الانسان فی احسن

تقویم "چهره برداری نموده کرده‌اند.

قرارداد چنین مقرر گشته که فرقه‌ای از طبقه، علیه انسان که مصحف بغلی قلوب ایشان به طلا و نقره، مهر و وفا حل‌کاری، و به رنگ آمیزه‌های صفا و ذهب تهذیب اخلاق مذهب، و قیضه، تیغ اقدار جوهر فرمانفرما ایشان به جواهر عدل احسان مرصع و مزین، و به قدر قابلیت ماده، جوهر صفحه ظاهرشان مصور به تصویر عرضی دولت و مکتب باشد. خود را در غایت جانب هنرمندان صاحب بصیرت که با وجود نجابت معنوی به اصناف صنایع صوری محظی باشد معاف نداند. والحق مصدق این مقال صورت احوال نجابت و معالی پناه، مذهب تهذیب اخلاق هنر انتشار محمد باقر بیگ مذهب که تیمنا" خامه، صنعت آثارش شسمه، حل‌کاری آفتاب را خدشه، صفحه، مشقی بی‌نقش و نگار نقاشی خود شمرده، و لوح سپه‌مینائی مرصع را در برابر میناکاری‌های خود بی‌رنگ و نقش گل نیلوفری بر روی آب نموده.

بنابراین از ابتدای یونت‌ئیل مشارالیه را در سلک ملازمان منتظم، و موافق او را به مبلغ بیست تومان تبریزی معین نمودیم. مستوفی و کتاب سرکار عالی رقم عالی را در دفاتر ثبت و عمل نموده، سال به سال وجه موافق مشارالیه را به دستور اقران و امثال تنخواه داده موقوف به رقم مجدد ندارند — ان شاء الله — . شهر فلان، قم .

اشعار قی زاده ؟

تفقی زاده با شعر سروکاری نداشت و شعر نمی‌گفت. اما در میان اوراق او چند ورقه به خط تدقیقی زاده هست که بعضی ابیات، خط خورده و پس و پیش شده، بر آنها نوشته شده است. این ابیات و اشعار سروده، تدقیقی زاده است. شعرها سنت و کم مایه و معیوب، و از کسی است که در شاعری کاملاً "پیاده بوده است. مع هذا چون گویای اندیشه‌های سیاسی او در زمینه افکار آزادیخواهی است و پادگاری از دوران انقلابی سودن اوطیعاً "از ارزش تاریخی و سیاسی خالی نیست. بنابراین به شعر باید نگریست. طبعاً "نحوه" تدقیقی را که تدقیقی زاده در تلفی خود از حیات و از مشروطیت داشته است از مضماین این اشعار باید استخراج کرد.

هنگام جوانی به توانی بگذشت با کیسه تهی و ناتوانی بگذشت
در ذوق علوم و شوق معنی بودیم عمری به سرایام فوانی بگذشت

ز آن پس که شدیم روزگاری بیان در جمع علوم کهنه و نو جوانی.
عصری به هنروری و عهدی به ادب دوری به سخنوری و نطق گویان

قرنی به ریاضت و مهذب گشتن روزان و شبان به تخم تقوی کشتن
ایام مدیدی هم به ذکر و اوارد با زهد و ورع رشته، طاعت رشتن

با فربت و قدس و قصد کسب خیرات با سبحة و با مسجد و با صوم و صلوة
بودیم به سر زمانی از عهد شباب ساراز و مناجات و نیار حاجات

در عالم کون جز ثوابی عملی
در مفرغ نیاورده و نگذشته به دل جز ذکر خیال حق کلامی، جعلی

پنداشته بودیم که در بزم وجود
جز مقصد اعلی و مقدس موجود
گرhest جزین نبیست چه غیب و چه شهد
نبود املسی و غایتی در آدم

آنگاه که از علوم رسمی رستیم
فارغ ز فنون گشته و در را بستیم
پنداشته خرد، واصل هر مقصودی
یعنی که ز قید جمله حاجت جستیم

او ضاع سیاسی به وطن گشت پدید
آفاق پر از شور شد ایام مديدة
بحران بزرگ آمد و برخاست فتن
نی فتنه که انقلاب و آشوب شدید

حریت افکار سیاسی پیدا
گردید و رسید مسوم رفع صدا
هر صاحب حس زهر کنار و گوش
از بهر نجات وطن آمد شیدا

هنگام رسید، هر که اندوخته ای
از علم و هنر دارد و آموخته ای
کالای خودش بیارد اندر بازار
هرجا که بود جوان دلسوزختمای

ما نیز به حکم سائق وجدانی
بگرفته سلوک این ره بزدانی
بودیم مدام چون بی کار صواب
بنهانی در بی مایه همچنانکه دانی

هم چند زمانی بی این کار شدیم
آواره ز کار و بار و کردار شدیم
در راه صلح ملکت زار شدیم
کوشیده بقدر قوه سالی چندین

در مجلس ملی به وکالت رفتیم
از هر در و هر رشته سخنها گفتیم
در مد نظر گرفته درها سفیتم
اصلاح خرابی وزیران و شهان

چون سوزن بولاد، جهانی آراست
خود عور و برهنه دیگران را پهراست
خود را هفتادیم، ولی بی خمور است
کردیم جماعتی غنوده راحت

القصه پس از گذشتن پاس بزرگ
از زندگی و قرب اجل همچون گری
رو کردن پیری و سفیدی مو
دیدیم که بوده‌ایم در خبط سترگ

این مردم دون دبی سفله پرست
در دش بجز بیول نه چیزی دگرست
مغزش زپرستش و زعشقش چندان
کر جمله اصول پوشش دیده پرست

امروز جهان، پرستش ماده شده
بر صاحب ماده همه آماده شده
اندر خم چوکانش شده چون گوئی
مر اهل جهان بنده و آزاده شده

من ماده بجای سیم و زر، گرفتتم
تا ظن نیری لفظ غلط بگرفتم
چون خودیکی از مواد ثروت باشد
هم سیم و طلاکه‌نی من این درستم

دانی که چرا گشته‌کنون پول پرست
مر عیش طلب خلق که نادان و خرست
چون باده و ساده، ماده آماده شود
در گوشه و پرانه که این سیم وزرست

امروز بی از صرف فزون ازده سال
در علم و معارف و به ترویج کمال
ده سال دگر نیز همان گوشیده
در بزم سیاست و به رزم استقلال

اصلاح امور حال و فکر استقبال
اندیشه، اخلاق و خیال انسال
غم خواری زاد بوم و حق ملت
خودپیشه نموده روزوشب سال‌سال

حیوان و فرو مانده‌ام اندر گنجی
از سهر یکی لقمه برم صد رتی
محاج به قوتی و مثال طوطی
اندر قفسی و خائنان را گنجی

اعمار دیگر

نوروز فر خجسته رسید از مه اذار
 فرو زمردین به روی دست و کوهسار
 بگذشت چون دمید نفس دوش نوبهار
 طرف چمن بساط گل و سبزه گسترید
 باد صبا فشانده بر آن پاسمن نثار
 هرجانظر کنی زریا حین مطر درست
 برشامه نکبت گل و نسرین زهر کنار

* * *

دیدم دو رفیق و همسر همان منزل
 هعنام و همانکار به نام اسماعیل
 در وصف زمانه دنی دون و رذیل
 هریک به رقم کشیده بیتی چندین

لکن عجب آنکه معنی آن ابهات
 سی فرق عظیم دارد اندر معنی
 یعنی که چنان ز همدرگ دور بود
 کر لذت و راحت و نعم، رنج و عنای

* * *

یا چون ز صبوری عشق و از مغرب شرق
 یا پاکدی ز فکر و سالوس و زرق
 اقبال جهان دون ز ما آزاده و یا

ساحل نشین از کشتی افتاده به غرق

یکسر به مثل جمع شده دان گاهی
 مزدوری و بیکاری و بی تنخواهی
 سرمایه و نعمت و غنا در طرفی
 تشییه صحیحتر اگر می خواهی

دفتر وقت شهری مجله آینده

صحافی هنری لانکامرر

چهار راه کالج - خیابان حافظ - روبروی پلی تکنیک - نیشن کوچه سپید

شماره ۹۹